

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 2 ມີນາ 2025 (3-2-2025)

ໝາຍສຳຄັນແຫ່ງສະງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ການທຳງານຂອງພຣະເຢຊູໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອສະງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນຕອນທ້າຍຂອງເກມໃຫຍ່. ສ່ວນໃຫຍ່ພວກເຮົາຈະເຫັນການສຳພາດຄຣູຝຶກສອນຫຼືນັກຫຼິ້ນຕົວເດັ່ນຂອງທິມໃນສນາມ, ແລະຜູ້ສຳພາດຈະຖາມຄຳຖາມເຊັ່ນ: ເຈົ້າຮູ້ສຶກແນວໃດທີ່ຊະນະເກມໃຫຍ່ແນວນີ້? ຈາກນັ້ນເຮົາຈະໄດ້ຍິນຄຳຕອບທີ່ຄ້າຍຄືກັບວ່າ: “ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຖວາຍກຽດທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າໃນຄືນນີ້.” ອີກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ພວກເຮົາເຂົ້າຮ່ວມໃນການສເລີມສລອງການຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າໃນເວທີແຫ່ງຊາດໃນເວລາທີ່ມີສາຍຕາຈ້ອງເບິ່ງຫຼາຍ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ໂດຍປົກກະຕິ, ຜູ້ສຳພາດຈະຖາມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ນັ້ນຫຼືການຕັດສິນໃຈທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣູຝຶກສອນ-ເຊິ່ງບຸກຄົນນັ້ນຈະເລີ່ມໃຫ້ກຽດຢ່າງເຕັມທີ່ສຳລັບຊ່ວງເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ! ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາບໍ່ລະມັດລະວັງ, ການຍົກຍ້ອງພຣະເຈົ້າສາມາດເບິ່ງຄືວ່າເປັນປົກກະຕິສຳລັບພວກເຮົາທີ່ພວກເຮົາພຽງແຕ່ສົມມຸດວ່າພວກເຮົາກຳລັງເຮັດມັນ. ໂດຍສະເພາະໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທຸກຢ່າງເປັນໄປຕາມທີ່ເຮົາຄິດ. “ເອີ, ການມີພຣະເຈົ້າຮ່ວມນຳແມ່ນຖືກແລ້ວ; ນັ້ນເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້.” ຍົກເວັ້ນວ່າມັນບໍ່ແມ່ນແທ້. ໃນອາທິດນີ້, ພວກເຮົາຈະເຫັນເວລາທີ່ມະຫັສຈັນທີ່ມີອຳນາດໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນງານແຕ່ງງານ, ແຕ່ຫຼາຍຄົນບໍ່ຮູ້ວ່າມັນເກີດຂຶ້ນແນວໃດ. ໃນເວລານີ້, ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ໃຊ້ເຫດການນີ້ເປັນເວທີເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນຜົນຂອງການອັສຈັນ. ແທນທີ່ຈະ, ມັນໄດ້ເປັນໂອກາດເປີດເຜີຍຣິດເດດແລະສະງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ. ການອັສຈັນນີ້ຈະໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການຮັບໃຊ້ສາທາລະນະຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ຄວາມສຳເລັດໃນຊີວິດຄອບຄົວຂອງທ່ານທີ່ທ່ານພູມໃຈແມ່ນຫຍັງ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 2:1-4

1. ວັນຖ້ວນສາມມີງານພິທີສົມຣົດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລິເລ ແລະມານດາຂອງພຣະເຢຊູກຳຢູ່ທີ່ນັ້ນ. 2. ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວົກໄດ້ຮັບເຊີນໄປໃນງານນັ້ນເໝືອນກັນ. 3. ເມື່ອເຫຼົ່າແວງໝົດແລ້ວ ມານດາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຫຼົ່າແວງເຂົາບໍ່ມີແລ້ວ.” 4. ພຣະເຢຊູຊົງຕອບມານດາວ່າ, “ນາງເອີຍ, ປະໃຫ້ເປັນທຸຣະຂອງເຮົາເສັ້ງ ເພາະເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ.”

ທ່ານເຄີຍໄປງານແຕ່ງດອງບ່ອນໃດທີ່ມີສິ່ງຜິດພາດຕໍ່ສາທາລະນະຊົນບໍ່? ບາງທີມັນອາດເປັນສາວຖືດອກໄມ້ທີ່ເຮັດເປັນທີ່ໜ້າອັບອາຍ, ບາງທີຄົນເປັນລົມເກືອບສລົບໄປ, ຫຼືບາງທີບາງຄົນກໍລົມເອົາແຫວນ, ມັນກໍອາດຈະມີບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເປັນການສ່ວນຕົວ, ຂອບໃຈທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ກ່ຽວກັບເຮືອງນີ້, ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີດັ່ງກ່າວດຳເນີນໄປຢ່າງລຽບງ່າຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາເຫັນໃນພຣະທັມໃນມື້ນີ້ແມ່ນແນ່ນອນວ່າເປັນຕົວຢ່າງໃນເຮືອງນັ້ນ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຮັບໃຊ້ສາທາລະນະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ, ພຣະອົງໄດ້ນຳພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄປໃນງານແຕ່ງງານບ່ອນທີ່ແມ່ຂອງພຣະອົງໄປ. ການແຕ່ງງານໃນສມັຍຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ແມ່ນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນນຶ່ງຫຼືສອງມື້. ມັນແມ່ນການສລອງຕລອດທັງອາທິດທີ່ຄອບຄົວແລະພູ່ເພື່ອນຈະເຂົ້າຮ່ວມ, ຄອບຄົວທີ່ເປັນເຈົ້າພາບໃນງານ

ແຕ່ງງານໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າມີອາຫານແລະເຄື່ອງດື່ມພຽງພໍສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມການສລອງ. ພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການສເລີມສລອງໝາຍເຖິງມີເຫຼົ້າແວງໃຫ້ພຽງພໍ. ມັນສໍາຄັນທີ່ຄວນພິຈາລະນາວ່າເຫຼົ້າແວງໃນຊ່ວງເວລານີ້ຖືກບໍລິໂພກໃນການສລອງຫຼາຍກວ່າເປັນເຄື່ອງດື່ມທັມມະຊາດແລະບໍ່ແມ່ນຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະນໍາຄວາມມືນເມົາ, ຂນະທີ່ເປັນສິ່ງຕ້ອງທ້າມ. ໃນຂໍ້ພຣະຄໍາ, ພວກເຮົາຮຽນຮູ້ເຖິງບັນຫາຢ່າງໄວວາ. ໃນງານແຕ່ງງານຄອບຄົວທີ່ຈັດງານແຕ່ງນີ້ເຫຼົ້າແວງໝົດໄປ (ຂໍ້3) ບັນຫານີ້ມີຜົນສະທ້ອນອັນໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ສັງຄົມ, ເພາະຖ້າເຈົ້າພາບງານແຕ່ງດອງໝົດເຫຼົ້າຫຼືອາຫານ, ຄວາມອັບອາຍຂອງສາທາລະນະຊົນ ຫຼືຄວາມອັບອາຍອາດຕົກຢູ່ໃນຄອບຄົວຂອງເຈົ້າພາບ, ຄວາມຮັບຮູ້ອາດເປັນວ່າຄອບຄົວບໍ່ສາມາດຕອບສນອງໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ ບັນຫາດັ່ງກ່າວຍັງສັບສົນອີກຍ້ອນຄວາມຈິງທີ່ວ່າເຫຼົ້າແວງບໍ່ແມ່ນສິ່ງຂອງທີ່ເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ. ຄອບຄົວທີ່ເປັນເຈົ້າພາບງານແຕ່ງດອງເບິ່ງຄືວ່າມີຄວາມສັມພັນທາງສ່ວນຕົວກັບມາຣິອາແລະພຣະເຢຊູ. ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອມາຣິອາຮູ້ບັນຫານັ້ນ, ນາງຈຶ່ງໄປຫາພຣະເຢຊູທັນທີວ່າເປັນຫຍັງນາງຈຶ່ງທັນມາຫາພຣະເຢຊູ? ບໍ່ວ່າເຫດຜົນອັນໃດໃນໃຈຂອງນາງມາຣິອາ, ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ການກະຕຸ້ນໃຫ້ນາງເກີດການອັສຈັນ ແລະເລີ່ມປະຕິບັດພາລະກິດທີ່ສາທາລະນະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ. ມາຣິອາເປັນຕົວຢ່າງອັນດີສໍາລັບເຮົາ: ເຮົາສາມາດຮຽນຮູ້ບົດຮຽນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນການຮູ້ວ່າຈະໄປໃສແມ່ນສໍາຄັນເທົ່າກັບການຮູ້ວ່າຈະເຮັດຫຍັງ. ແລະເຮົາສາມາດໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍຜົນທີ່ອອກມາ. ເມື່ອເຮົາໄດ້ຍິນຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ແມ່ຂອງພຣະອົງທີ່ເອີ້ນນາງວ່າ "ນາງເອີຍ" (ຂໍ້4), ເຮົາອາດຈະຖືກລອງໃຈຕໍ່ຄໍາເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ. ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຮູ້ວ່າ. ໃນວັທນະທັມນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າ, ການອ້າງອີງຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ແມ່ຂອງພຣະອົງເປັນ "ນາງເອີຍ" ແມ່ນຄໍາສັບຂອງຄວາມຮັກແລະບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະຮຸນແຮງໃນນໍ້າສຽງ, ແຕ່ໃຊ້ເພື່ອອ້ອນວອນເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງສະຖານະການ. ຄືກັບວ່າພຣະເຢຊູກໍາລັງຖາມນາງມາຣິອາວ່າ, "ອັນນີ້ແມ່ນເຈົ້າຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຮັດແທ້ບໍ?" ພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຕໍ່ແມ່ຂອງພຣະອົງແລະສາວົກຂອງພຣະອົງວ່າຈຸດປະສົງຂອງການມະຫັສຈັນບໍ່ແມ່ນການນໍາໃຊ້ມັນເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ປະຕິບັດຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ການອັສຈັນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າກ່ຽວກັບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະສໍາລັບສະຖໍາຣາສີຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງທີ່ສໍາຄັນໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຄໍາຖແລງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຈຸດປະສົງ, "ເວລາຂອງເຮົາຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ" (ຂໍ້4). ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ, ສາມາດມີທັງສອງຢ່າງຄວາມຫວັງດີແລະຄວາມຄາດຫວັງທີ່ບໍ່ດີ. ແຕ່ທ້າເສັງດາຍ, ພວກເຮົາຍັງສາມາດມີຄວາມຄາດຫວັງທີ່ບໍ່ດີຕໍ່ພຣະເຢຊູ. ເຮົາສາມາດເຫັນພຣະເຢຊູເປັນຄົນທີ່ຄວນແກ້ໄຂທຸກບັນຫາຂອງເຮົາຢ່າງງ່າຍດາຍ-ບໍ່ວ່າເປັນສາທາລະນະຊົນຫຼືສ່ວນຕົວ. ເຮົາສາມາດເຫັນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາຄວນຈະເຂົ້າເຖິງເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເຮົາເອງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເມື່ອ "ຄໍາຕອບ" ຕໍ່ການອະທິຖານບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນແບບທີ່ພວກເຮົາຄາດຫວັງ, ຫຼືພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນທີ່ພວກເຮົາປາຖນາ, ຄໍາຖາມແລະຄວາມສົງສາສາມາດເກີດຂຶ້ນວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ທີ່ພຣະອົງເວົ້າວ່າພຣະອົງເປັນ. ແຕ່ຄວາມຄາດຫວັງດ້ານສຸຂພາບແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງເບິ່ງພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງແມ່ນໃຜ: ຜູ້ທີ່ມາໃນແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍຈຸດປະສົງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າຢູ່ໃນໃຈທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງສິດອໍານາດສູງສຸດຂອງພຣະອົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາອາດບໍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນສະຖານະການແນວໃດ, ແຕ່ເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນແຜນການຂອງພຣະອົງ ແລະໃນເວລາຂອງພຣະອົງ.

ເຮົາຈະເຫັນຄຸນຄ່າເວລາຂອງພຣະເຈົ້າເໜືອຄວາມຮີບດ່ວນຂອງເຮົາໄດ້ແນວໃດ?

2. ໂຢຮັນ 2:5-8

5. ມານດາຂອງພຣະອົງຈຶ່ງບອກຕໍ່ຄົນໃຊ້ວ່າ, “ເມື່ອທ່ານບອກພວກເຈົ້າໃຫ້ເຮັດອັນໃດ ຈຶ່ງເຮັດຕາມເນີ.” 6. ທີ່ນັ້ນມີອ່າງຫິນຫົກໜ່ວຍຕັ້ງຢູ່ ເພື່ອໃຊ້ຊໍາຣະລ້າງຕາມທັມນຽມຂອງພວກຢິວ ອ່າງໜ່ວຍໃດກໍໃສ່ນໍ້າໄດ້ສີ່ຫຼືຫ້າກະໂລ່ງ. 7. ພຣະເຢຊູຊົງບອກຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຕັກນໍ້າໃສ່ອ່າງໃຫ້ເຕັມ” ແລະເຂົາໄດ້ຕັກນໍ້າໃສ່ອ່າງເຫຼົ່ານັ້ນເຕັມພຽງປາກ. 8. ແລ້ວພຣະອົງຊົງບອກເຂົາວ່າ, “ບັດນີ້ຈຶ່ງຕັກສົ່ງໄປໃຫ້ພະນັກງານເນີ” ເຂົາກໍຕັກສົ່ງໃຫ້.

ຂໍໃຫ້ສັງເກດນາງມາຣິອາບໍ່ໄດ້ຈົມ ຫຼືຈົມກ່ຽວກັບການຕອບຮັບຂອງພຣະເຢຊູ; ນາງຮູ້ວ່າເຮືອງນີ້ຈະອອກຈາກມືຂອງນາງບໍ່ທາງໃດທາງ

ນຶ່ງທີ່ມີພຣະເຢຊູຢູ່. ແລະບໍ່ວ່າພຣະອົງໄດ້ຕັດສິນໃຈໃນປະຈຸບັນທີ່ຈະເຮັດການອັດສະຈັນຫຼືບໍ່, ສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດກໍຍັງຈະເປັນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ນາງໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູ! ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາເລື່ອງການຈັດພິທີແຕ່ງດອງ, ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າບັນຫາໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ແລ້ວ, ບັນຫານັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນມືຂອງນາງມາຣິອາອີກຕໍ່ໄປ, ແລະຈຸດສຸມລວມກໍຖືກວາງໄວ້ທີ່ພຣະເຢຊູ. ພຣະອົງເຂົ້າໃຈຜົນສະທ້ອນຂອງສາທາລະນະຊົນຂອງຄວາມອັບອາຍທີ່ວ່າບໍ່ມີເຫຼົ້າແວງພຽງພໍຈະເຮັດໃຫ້ຄອບຄົວນີ້. ນີ້ເປັນຕົວຢ່າງຕົ້ນໃນພຣະກິດຕິຄຸນເລື່ອງຄວາມເມດຕາສົງສານຂອງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູຍັງເຂົ້າໃຈວ່າການແກ້ໄຂແມ່ນວິທີນຶ່ງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບການຈັດການເປັນສ່ວນຕົວເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມມຸ່ງຫວັງທີ່ເໝາະສົມຂອງການປະຕິບັດຂອງພຣະອົງຕໍ່ໄປ. ລາວຈະສແວງຫາພຣະປະສົງຂອງພຣະບິດາໃນອັນນີ້, ແລະເຊັ່ນດຽວກັນ, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບສະງ່າຣາສີ. ນາງມາຣິອາໄດ້ຫັນໄປຫາຜູ້ຮັບໃຊ້ ແລະເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງເຮັດຕາມທີ່ພຣະອົງບອກເຈົ້າ” (ຂໍ້5) ຄົນຮັບໃຊ້ເປັນກຸ່ມຄົນທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູ ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບບ່ອນນັ່ງແຖວໜ້າເພື່ອອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ໂອກາດເຂົາເຈົ້າມີຊີວິດຢ່າງແນ່ນອນ. ການອັດສະຈັນຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະເຢຊູ! ມັນຢູ່ທີ່ນີ້ທີ່ເຮົາສາມາດເລີ່ມເຫັນຕົວເຮົາເອງໃນເລື່ອງທີ່ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນງ່າຍໆວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເຊື່ອຟັງສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນພຽງແຕ່ຖອກນ້ຳໃສ່ໄຫ, ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນຄົນຮັບໃຊ້ໃຫ້ຖອກໃສ່ໄຫທຶນທຶກໜ່ວຍຈົນເຕັມ (ຂໍ້6) ເມື່ອພຣະເຢຊູບອກຄົນຮັບໃຊ້ໃຫ້ຖອກນ້ຳໃສ່ໄຫຈົນເຕັມ, ມັນໝາຍຄວາມວ່າຈະບໍ່ມີຄວາມຜິດພາດທີ່ຈະໃຊ້ສານແປກປອມເພື່ອຫຼອກລວງຄົນດີເຫຼົ່າອະງຸ່ນ. ພຣະຄັ້ມພິຈະແຈ້ງວ່າ-ນີ້ແມ່ນນ້ຳແທ້. ອີກເທື່ອນຶ່ງ, ພວກເຮົາເຫັນການເຊື່ອຟັງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສະແດງອອກ. ເມື່ອພຣະເຢຊູສັ່ງໃຫ້ພວກເຂົາເອົານ້ຳອອກຈາກໄຫທຶນ, ແລະຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ຕອບແທນທັນທີແລະເອົາໄປໃຫ້ທົວໜ້າຄົນຮັບໃຊ້. ລອງພິຈາລະນາໜ້ອຍນຶ່ງວ່າພວກເຮົາເຫັນຫຍັງແດ່ຈາກຄົນຮັບໃຊ້ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້:

- ຄົນຮັບໃຊ້ບໍ່ໄດ້ລໍຊ້າເມື່ອຖືກສັ່ງໃຫ້ເຊື່ອຟັງອັນໃດກໍຕາມທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດ.
- ຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຖາມເຖິງການອັດສະຈັນເກີດຂຶ້ນແນວໃດ, ເປັນພິເສດເມື່ອຜົນທີ່ອອກມາເໜືອທີ່ຈະຄິດໄດ້.
- ຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍ່ໄດ້ຈົ່ມເມື່ອຖືກສັ່ງໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທີ່ໃຫຍ່ໃຫ້ສຳເລັດ.
- ຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ມີຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບໃດນຶ່ງໂດຍການເອົາສິ່ງນີ້ໄປໃຫ້ນາຍຈ້າງຂອງພວກເຂົາເພາະວ່າພວກເຂົາໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູ. ຫຼາຍຄັ້ງ, ພວກເຮົາຊັກຊ້າການເຊື່ອຟັງເມື່ອພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາຈະຖາມວິທີການທີ່ພຣະເຢຊູຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດ, ຫຼືສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະບໍ່ເຮັດ. ຈົ່ມກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເຮົາຖືກຂໍໃຫ້ເຮັດ. ໃນທີ່ສຸດ, ເຮົາອາດຫວັ່ນໄຫວ ເມື່ອເຮົາພິຈາລະນາເຖິງຜົນທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງການເຊື່ອຟັງ ເມື່ອເຮົາເຫັນຕົວເອງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເຮົາກໍຈະເຊື່ອຟັງ ແລະເຊື່ອຟັງຫຼາຍຂຶ້ນ (ຄາລາເຕັງ 2:20).

ເປັນຫຍັງບາງຄັ້ງຈຶ່ງຍາກທີ່ຈະເຮັດສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ເຮົາເຮັດ?

3. ໂຢຮັນ 2:9-11

9. ເມື່ອພະນັກງານຊົມນ້ຳທີ່ກາຍເປັນເຫຼົ້າແວງນັ້ນແລ້ວ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າມາແຕ່ໃສ (ແຕ່ຄົນໃຊ້ທີ່ຕັກນ້ຳກໍຮູ້) ພະນັກງານຈຶ່ງເອີ້ນເຈົ້າບ່າວມາ, 10. ແລະກ່າວວ່າ, “ທຸກຄົນເຄີຍເອົາເຫຼົ້າແວງອັນດີມາໃຫ້ກ່ອນ ແລະເມື່ອເຂົາຕົ້ມຫຼາຍແລ້ວຈຶ່ງເອົາອັນບໍ່ດີມາ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານໄດ້ກັກເຫຼົ້າແວງອັນດີໄວ້ຈົນເຖິງບັດນີ້.” 11. ການໝາຍສຳຄັນເທື່ອຕົ້ນນີ້ພຣະເຢຊູຊົງເຮັດທີ່ບ້ານການາແຂວງຄາລີເລ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສະແດງສະງ່າຣາສີຂອງພຣະອົງໃຫ້ບາກົດ ຝ່າຍພວກສາວິກກໍໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງ.

ເມື່ອເຫຼົ້າແວງຖືກເອົາໄປໃຫ້ທົວໜ້າຮັບໃຊ້, ລາວມີຊ່ວງເວລາທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ. ໃນບັດດຽວນັ້ນມີເຫຼົ້າແວງໃໝ່ທີ່ມີຫຼວງຫຼາຍພຽງພໍ. ມັນບໍ່ເຄີຍຖືກຊົມມາກ່ອນ, ຂະນະທີ່ລາວປລາດໃຈໃນລົດຊາດກ່ຽວກັບຕົ້ນກຳເນີດຂອງມັນ. ມັນບໍ່ໄດ້ຖືກເຈືອຈາງດ້ວຍນ້ຳດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເອົາມາແຈກຕໍ່ມາໃນງານລ້ຽງ. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດທີ່ອາດນຳມາສເນີໃຫ້! ຄວາມສັບສົນເຮັດໃຫ້ເກີດຄຳຖາມຕໍ່ທົວທົວໜ້າຄົນຮັບໃຊ້:

- **ລາວໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມທີ່ກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາ (ຂໍ້9).** ລາວສັບສົນວ່າເຫຼົ່າແວງມາຈາກໃສ. ໜ້າສົນໃຈ, ກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຮູ້ວ່ານ້ຳໄດ້ປ່ຽນເປັນເຫຼົ່າແວງເພາະການກະທຳຂອງພຣະເຢຊູ.
- **ລາວໄດ້ຖາມຜິດຄົນ (ຂໍ້9).** ແທນທີ່ຈະຖາມຄົນຮັບໃຊ້ກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າ, ຫົວໜ້າຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ໄປຫາເຈົ້າບ່າວເພື່ອຂໍຂໍ້ມູນ (ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າມັນເກີດຂຶ້ນແນວໃດ).
- **ລາວໄດ້ຖາມເຖິງຈຸດປະສົງ (ຂໍ້10).** ລາວໄດ້ເຫັນວ່າເຫຼົ່າແວງນີ້ກົງກັນຂ້າມກັບປະເພນີທີ່ປະຕິບັດມາຂອງເຫຼົ່າແວງເຈື່ອຈາງແລະໄດ້ຖາມວ່າເປັນຫຍັງມັນຈຶ່ງໄດ້ຖືກນຳມາສເນີໃຫ້ຈົນເຖິງໃນເວລານີ້.

ພວກເຮົາເຫັນຢູ່ໃນຄຳຖາມຂອງຫົວໜ້າພະນັກງານຮູບພາບຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາໄປຊອກຫາຄຳຕອບໂດຍບໍ່ເຫັນສິ່ງຕ່າງໆຈາກທັສນະຂອງອານາຈັກ-ບໍ່ວ່າຈະເປັນການປາກົດຕົວໃນທາງບວກ, ເຊັ່ນດຽວກັບກໍລະນີນີ້, ຫຼືສິ່ງທ້າທາຍທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນ. ສ່ວນໃຫຍ່, ພວກເຮົາສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບຄຳຕອບສຳລັບຄຳຖາມທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນໃນຊີວິດ. ພິຈາລະນາສາມດ້ານນີ້ເມື່ອເວົ້າເຖິງການທົດລອງທີ່ພວກເຮົາປະເຊີນ:

- **ພວກເຮົາມັກຈະຕັ້ງຄຳຖາມກ່ຽວກັບແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິ່ງທ້າທາຍຂອງພວກເຮົາ.** ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍໃຈກັບເຮົາບໍ? ພວກເຮົາເຮັດຫຍັງຜິດບໍ? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງແມ່ນຂ້ອຍ?
- **ເຮົາອາດຈະໄດ້ຮັບຄຳແນະນຳຈາກຜິດຄົນ.** ເຮົາອາດໄປຫາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາເອງ.
- **ພວກເຮົາຖາມຈຸດປະສົງຂອງການທົດລອງ.** ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາສາມາດພາດໂອກາດທີ່ຈະໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດວຽກຜ່ານພວກເຮົາ. ຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນຂອງໝາຍສຳຄັນໃນງານແຕ່ງງານແມ່ນເພື່ອເປີດການປະຕິບັດພາລະກິດຢູ່ໃນໂລກຂອງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ສັງເກດວິທີທີ່ໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ອ້າງເຖິງນ້ຳທີ່ປ່ຽນມາເປັນເຫຼົ່າແວງເປັນພຽງແຕ່ເຫດການອັດສະຈັນ, ແທນທີ່ຈະລາວເອີ້ນວ່າໝາຍສຳຄັນ(ຂໍ້11). ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ຊີ້ບອກວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາ. ມັນຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູສາມາດຕອບສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ. ແນ່ນອນ, ການສະແດງອອກອັນສູງສຸດຂອງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູສາມາດເຫັນໄດ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ.

ເຮົາໄດ້ຮັບບົດຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກໝາຍສຳຄັນທຳອິດນີ້ຈາກພຣະເຢຊູ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການທຳງານຂອງພຣະເຢຊູໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

ນະມັສການ. ຂຽນການຕັດສິນໃຈທີ່ຜ່ານມາ, ແຮງຈູງໃຈ, ແລະການປະຕິບັດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ. ສຳລວດວ່າທ່ານກຳລັງໃຊ້ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອສັນລະເສີນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຊື່ໃຫ້ຜູ້ຄົນໄປຫາພຣະເຢຊູ. ສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າສຳລັບວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.

ເຊື່ອຟັງ. ຂຽນສອງຫຼືສາມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທ່ານເຊື່ອຟັງພຣະອົງໃນການເຮັດ ແລະອະທິຖານກ່ຽວກັບວິທີທີ່ທ່ານສາມາດເລີ່ມຕົ້ນການປະຕິບັດຕາມສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ວາງແຜນການປະຕິບັດ.

ແບ່ງປັນ. ໃຊ້ເວລາເພື່ອພົບປະກັບສະມາຊິກກຸ່ມອື່ນ ແລະຖາມຄຳຖາມກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ບຸກຄົນນີ້ສເລີມສລອງ ແລະວິທີການທີ່ລາວກຳລັງຮັບມືກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນຊີວິດຂອງລາວ. ບຸກຄົນນີ້ມີຄວາມຕ້ອງການອັນໃດແດ່ທີ່ພຣະເຢຊູສາມາດຕອບສນອງໃຫ້.

ອຸປຸຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA